

Arbitragewet) te onderzoeken. Een tekstontwerp zal zeer binnenkort worden voorgelegd aan de raad van bestuur van Cepina, die een beslissing zal nemen over de te volgen procedure voor de externe consultatie.

In tegenstelling tot de meeste ons omringende landen, is de Belgische Arbitragewet niet meer grondig herzien sinds 1972. De wijzigingen in 1998 waren immers zeer beperkt. Cepina wil vermijden dat omwille van deze verouderde wet “de grote economische operatoren emigreren naar landen waarvan de wetgeving hen moderner, flexibeler en meer efficiënt lijkt”. Bovendien wenst Cepina met deze herziening de Arbitragewet in overeenstemming te brengen met de Modelwet van UNCITRAL.

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

Koop-verkoop – Internationale koop

België treedt toe tot het internationaal Verjaringsverdrag

Als aanvulling bij het Weens Koopverdrag, heeft België bij wet van 15 juli 2008 (BS 30 oktober 2008) het Verdrag van New York van 14 juni 1974 inzake de verjaring bij de internationale koop van roerende goederen en het bijhorende protocol (Wenen 11 april 1980) bekrachtigd. Verdrag en protocol werden van kracht op 1 maart 2009 en zijn van toepassing op koopovereenkomsten voor roerende goederen gesloten tussen handelaars vanaf die datum. *Ratione loci* dienen de partijen gevestigd te zijn in een lidstaat, of dient de toepasselijke verwijzingsregel te verwijzen naar het recht van een lidstaat. Het verdrag telt 30 lidstaten, het protocol 20.

Het verdrag voorziet in een verjaringstermijn van vier jaar. Deze begint te lopen vanaf het moment waarop de vordering kan worden ingesteld. Dit moment is afhankelijk van de aard van de vordering (tekort in de nakoming, non-conformiteit of bedrog). In geval van een specifieke garantie of ontbinding van de overeenkomst zijn er bijzondere regels. De termijn houdt op te lopen wanneer een gerechtelijke of arbitrale procedure wordt ingesteld.

Kristof Cox
Researcher Instituut voor Internationaal Handelsrecht
K.U.Leuven

Rechtspraak/ Jurisprudence

EUROPEES HOF VAN JUSTITIE 10 FEBRUARI 2009

ARBITRAGE

Algemeen (arbitrage)

Allianz/West Tankers

Europees Hof verwerpt anti-suit injunctions ten voordele van arbitrage, maar de Engelse rechtbanken geven zich niet volledig gewonnen

Op 10 februari 2009 velde het Europese Hof het langverwachte “*West Tankers*”-arrest. *West Tankers*, een scheepseigenaar, riep voor het Tribunale di Siracuse in dat de Italiaanse rechter onbevoegd was over een vordering m.b.t. een aanvaring, gelet op het arbitragebeding in de charterovereenkomst. Bovendien verkreeg *West Tankers* van het Engelse High Court of Justice een zogenaamde “anti-suit-injunction” die de eisers – twee verzekeraars – verbood de Italiaanse procedure verder te zetten. Volgens het High Court was de leer van het arrest *Turner*, waarin het Europese Hof besliste dat een anti-suit-injunction niet verenigbaar is met Verordening nr. 44/2001 (Brussel-I), niet toepasselijk. Artikel 1, lid 2, d) van deze verordening sluit arbitrage immers voorlopig nog (*cf. infra*) uit van haar toepassingsgebied. Bovendien vermijden anti-suit-injunctions rechtsonzekerheid en inconsistente uitspraken en verhogen ze de aantrekkelijkheid van Engeland als arbitrage-forum.

Het Hof van Justitie deelde de mening van het House of Lords niet. In navolging van de conclusie van advocaat-generaal Kokott, stelde het Hof vast dat wanneer een procedure op grond van het onderwerp van het geding binnen de werkingssfeer van de verordening valt, *een prealabele vraag naar de toepasselijkheid van een arbitragebeding en met name naar de geldigheid ervan, eveneens binnen de werkingssfeer van de verordening valt*. De ene rechter mag zich niet uitspreken over de bevoegdheid van de andere rechter, ook niet indien die bevoegdheid zou afhangen van de geldigheid van een arbitragebeding. Dit is in lijn met het principe van de Kompetenz-Kompetenz: elke rechter beoordeelt in principe zijn eigen bevoegdheid. Rechters in andere lidstaten moeten erop vertrouwen dat zij dit correct en efficiënt zullen doen. Een anti-suit-injunction is weliswaar gericht tegen de partijen en niet tegen de buitenlandse rechter. Ze verbiedt deze laatste daarom niet rechtstreeks zich over zijn